

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 3. april 2019

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 640 (MOF alm. del) stillet den 6. marts 2019 efter ønske fra Simon Kollerup (S).

Spørgsmål nr. 640

”Vil ministeren foranledige, at der udarbejdes retningslinjer, som udstikker en klar ansvarsfordeling i sager om strandede fartøjer? Der henvises til artiklen ”Ingen vil tage ansvar for strandet spøgelsesskib” bragt på tvmidtvest.dk den 2. marts 2019 (<https://www.tvmidtvest.dk/artikel/ingen-vil-tage-ansvar-strandet-spogelsesskib>).”

Svar

Jeg kan oplyse, at der allerede findes en ansvarsfordeling i sager om strandede fartøjer:

Med den gældende lovgivning kan staten kræve et skibsvrag fjernet, når det vurderes at udgøre fare for havmiljø, fiskeri, sejlads, mv. Såfremt Søfartsstyrelsen vurderer, at et skibsvrag er til fare eller væsentlig ulempe for sejladssikkerhed eller fiskeri, vil ejeren blive kontaktet med krav om uskadeliggørelse af vraket. Hvis vraket udgør en fare for danske kyster eller for et kystbeskyttelsesanlæg, kan Kystdirektoratet påbyde ejeren fjernelse af vraket. I de tilfælde hvor skibe er dumpet i havet, vil det være Miljø- og Fødevarerministeriet, der er overordnet ansvarlig for havmiljøloven, mens Forsvarsministeriet er ressortansvarlig for den statslige havmiljøforureningsbekæmpelse.

Statslige myndigheder har som udgangspunkt ikke hjemmel til at kræve skibsvrag, der falder uden for ovenstående kriterier, fjernet. Søfartsstyrelsen kan, ifølge bekendtgørelse af lov om tillæg til strandingsloven, § 9, efter ansøgning give tilladelse til, at en kommune, forening, firmaer eller borgere for egen regning fjerner et vrag.

Efter lov om tillæg til strandingsloven, §§ 6 og 7, kan Søfartsstyrelsen kræve vraket uskadeliggjort, når et fartøj synker, grundstøder eller strander, hvis det er til fare eller væsentlig ulempe for sejladssikkerhed eller fiskeri. Såfremt ejer ikke selv uskadeliggør vraket indenfor en fastsat tidsfrist, kan Søfartsstyrelsen lade vraket fjerne for ejerens regning.

De berørte kommuner har efter kystbeskyttelsesloven § 19 e hjemmel til at meddele ejeren af et vrag påbud om at fjerne vraket for ejerens regning, hvis vraket skønnes at være til fare. Hvis påbuddet ikke efterkommes, kan kommunalbestyrelsen fjerne vraket for ejers regning, hvis det er nødvendigt for at afværge en nærliggende fare.

Efter kystbeskyttelsesloven og i henhold til statens højhedsret over søterritoriet har Kystdirektoratet mulighed for bl.a. at kræve indretninger eller genstande på søterritoriet fjernet. Det kan efter en konkret vurdering også omfatte såkaldte harmløse skibsvrag, hvor der ikke er indhentet tilladelse til

placering af skibet på søterritoriet, og hvor skibet er til ulempe for omgivelserne. Dette gælder såvel for de eksisterende vrage som for eventuelle kommende. I praksis anvender Kystdirektoratet sjældent disse beføjelser, da Kystdirektoratet som udgangspunkt kun påtager sig udgifterne med at fjerne vrage, når de er til fare for danske kyster og kystbeskyttelsesanstalt.

Kystbeskyttelseslovens adgang til at fjerne vrage for ejers regninger finder imidlertid først anvendelse, når ejeren af fartøjet er blevet påbudt at fjerne vrage, og efterfølgende er idømt tvangsbøder, uden at dette har ført til en fjernelse af vrage.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Merete Løvschall